

Brussel, 9 juni 2026
(OR. en)

10352/26

EF 176
ECOFIN 799
DELECT 95

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	4 juni 2026
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie

nr. Comdoc.:	C(2026) 3647 final
Betreft:	GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE van 4.6.2026 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft tijdelijke gerichte maatregelen voor operationele verlichting en gerichte vermenigvuldigingsfactoren voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico van een instelling

De delegaties vinden hierbij document C(2026) 3647 final.

Bijlage: C(2026) 3647 final

Brussel, 4.6.2026
C(2026) 3647 final

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 4.6.2026

tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft tijdelijke gerichte maatregelen voor operationele verlichting en gerichte vermenigvuldigingsfactoren voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico van een instelling

(Voor de EER relevante tekst)

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

Financiële instrumenten die door banken voor handelsdoeleinden worden aangehouden (bv. aandelen, obligaties en derivaten) zijn onderhevig aan marktrisico, d.w.z. het risico van waardedalingen als gevolg van ongunstige bewegingen van de marktprijzen. De wereldwijde financiële crisis van 2008 heeft een aantal zwakke punten in de opzet van de prudentiële vereisten voor marktrisico aan het licht gebracht. Deze hadden ertoe geleid dat banken over onvoldoende kapitaal beschikten om verliezen in verband met marktrisico op te vangen. Dit heeft het Bazels Comité voor banktoezicht (“BCBS”) ertoe aangezet de internationale normen voor marktrisico te herzien, hetgeen heeft geresulteerd in de goedkeuring van een herzien marktriscokader in januari 2016, ook bekend als de “Fundamental Review of the Trading Book” (“FRTB”). Vervolgens heeft de groep van presidenten van centrale banken en banktoezichthouders, na een aantal technische problemen met de kalibratie van het kader te hebben vastgesteld, in december 2017 het BCBS verzocht om herziening van de FRTB. De herziening werd in januari 2019 afgesloten met de bekendmaking van de definitieve versie van de FRTB. De leden van het BCBS waren aanvankelijk overeengekomen de normen uiterlijk op 1 januari 2022 uit te voeren, maar hebben die uiterste datum vanwege de COVID-19-pandemie uitgesteld tot 1 januari 2023.

Omdat de FRTB aanzienlijke wijzigingen omvat en de herziening van het marktrisico op Bazels niveau nog steeds plaatsvindt, heeft de EU besloten het kader in twee fasen uit te voeren. In de eerste fase werd Verordening (EU) nr. 575/2013 (“verordening kapitaalvereisten” of “VKV”) bij Verordening (EU) 2019/876 (“VKV II”) gewijzigd om de FRTB als rapportagevereiste in te voeren. De rapportagevereisten waren bedoeld om de bevoegde autoriteiten in staat te stellen toezicht te houden op de uitvoering van de FRTB door banken, voordat de bepalingen bindend werden voor de berekening door banken van de eigenvermogensvereisten, en om wetgevers in staat te stellen rekening te houden met mogelijke aanvullende wijzigingen die in de tussentijd internationaal waren aangebracht.

De tweede fase van de uitvoering van de FRTB-normen als bindende kapitaalvereisten in de EU-wetgeving werd voltooid met de afronding van het bankenpakket. Verordening (EU) 2024/1623 van het Europees Parlement en de Raad (VKV III) is in juli 2024 in werking getreden en is op 1 januari 2025 van toepassing geworden.

Artikel 461 bis van Verordening (EU) nr. 575/2013, zoals gewijzigd bij artikel 1, punt 236), van Verordening (EU) 2024/1623, bevat een verplichting voor de Europese Commissie om de internationale uitvoering van de Bazelse FRTB-normen in alle rechtsgebieden te monitoren, en geeft de Commissie de bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen om wereldwijd een gelijk speelveld te waarborgen, indien er in die uitvoering door derde landen aanzienlijke verschillen worden vastgesteld. De Commissie krijgt die bevoegdheid omdat banken op wholesalemarkten gemakkelijk kunnen concurreren door over de grenzen heen financiële producten en diensten aan te bieden, ook tussen lidstaten en derde landen. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, maakt het mogelijk tijdelijke gerichte wijzigingen van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico in te voeren voor een maximumperiode van drie jaar en de datum van toepassing van de FRTB in de EU met ten hoogste twee jaar uit te stellen om wereldwijd een gelijk speelveld te behouden.

Bij de inwerkingtreding van Verordening (EU) 2024/1623 is uit de monitoring door de Commissie van de toepassing van de FRTB in alle rechtsgebieden gebleken dat, hoewel sommige rechtsgebieden de normen hadden ingevoerd (bv. Canada en Japan), andere rechtsgebieden, waarvoor overwegingen inzake een gelijk speelveld zeer relevant zijn,

achterbleven. Er is aanzienlijke onzekerheid blijven bestaan over de tijdschema's en mogelijke afwijkingen bij de toepassing van het kader in die rechtsgebieden. In dat opzicht is het met name belangrijk dat de Verenigde Staten in juni 2024 de FRTB-normen nog niet hadden ingevoerd en niet duidelijk genoeg hadden aangegeven wanneer of hoe zij daartoe bereid zou zijn.

In reactie op die internationale ontwikkelingen op regelgevingsgebied heeft de Commissie het noodzakelijk geacht om, teneinde een gelijk speelveld met derde landen te behouden, een gedelegeerde handeling¹ vast te stellen en de toepassing van de FRTB-normen met één jaar uit te stellen, tot 1 januari 2026. In de loop van 2025 heeft de Commissie geconstateerd dat andere rechtsgebieden geen vooruitgang hadden geboekt bij de invoering van de Bazelse FRTB-normen. Daarom heeft de Commissie, na uitgebreid overleg met alle belanghebbenden (de lidstaten, de sector, de Europese Centrale Bank (ECB), de Europese Bankautoriteit (EBA) enz.), in juni 2025 een tweede gedelegeerde handeling² vastgesteld om de toepassing met nog één jaar uit te stellen, tot 1 januari 2027, de datum van toepassing van de nieuwe prudentiële vereisten voor marktrisico. Deze tweede gedelegeerde handeling was de laatste mogelijkheid voor de Commissie om het van toepassing worden van de normen uit te stellen.

In november 2025 is de Commissie een raadpleging van twee maanden gestart over haar voorstel voor een volgende stap in de uitvoering van de FRTB. Het voorstel bevatte gerichte tijdelijke wijzigingen om specifieke kwesties van het kader aan te pakken en een algemene vermenigvuldigingsfactor ter compensatie van negatieve kapitaaleffecten op banken. Tijdens de raadpleging, die tot en met 6 januari 2026 liep, werd aanzienlijke input van een breed scala van belanghebbenden verzameld. Contextueel laten de ontwikkelingen in het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten vooruitgang zien bij de invoering van de FRTB, ondanks vertragingen en afwijkingen van de internationale normen. Naar verwachting zal het Verenigd Koninkrijk de gestandaardiseerde FRTB-benadering vanaf 2027 en de interne FRTB-modellen vanaf 2028 toepassen, terwijl de Verenigde Staten de uitvoering van Basel III op 19 maart 2026 opnieuw hebben voorgesteld voor een raadplegingsperiode van 90 dagen, zonder enige duidelijkheid te verschaffen over de eerste toepassing (en afwijkend van de FRTB-normen).

Deze onzekerheden en afwijkingen, met name in de Verenigde Staten, geven aanleiding tot bezorgdheid over het behoud van een gelijk internationaal speelveld en de mogelijke gevolgen voor banken in de EU. Daarom stelt de Commissie tijdelijke gerichte wijzigingen van het prudentiële kader voor, waaronder de invoering van een algemene vermenigvuldigingsfactor, om het gelijke speelveld te behouden en de waargenomen verschillen met andere rechtsgebieden te compenseren. Gezien de tijdelijke aard van de gerichte maatregelen van de gedelegeerde handeling en de mogelijkheid van permanente verstoringen van het gelijke speelveld als gevolg van de uitvoering door andere rechtsgebieden, zal de Commissie de noodzakelijke volgende stappen opnieuw beoordelen in het kader van het verslag van 2026 over het concurrentievermogen van de banksector in de EU.

¹ Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/2795 van de Commissie van 24 juli 2024 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de datum van toepassing van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico (PB L, 2024/2795, 31.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/2795/oj)

² Gedelegeerde Verordening (EU) 2025/1496 van de Commissie van 12 juni 2025 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de datum van toepassing van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico (PB L, 2025/1496, 19.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/1496/oj)

Net als bij de twee vorige gedelegeerde handelingen hebben de wijzigingen en de vermenigvuldigingsfactor gevolgen voor de vereisten in andere delen van de VKV, die ongeschikt zijn aan of verband houden met het van toepassing worden van de FRTB. Deze vereisten zijn de voorwaarden voor de scheidingslijn tussen handelsportefeuille en niet-handelsportefeuille, waarbij het toepassingsgebied van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico wordt gespecificeerd; de rapportage en openbaarmaking van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico; de toepassing van de output floor op de eigenvermogensvereisten voor marktrisico; en de benchmarking van marktrisico door toezichthouders. Waar nodig zullen richtsnoeren over de wijze waarop banken deze vereisten tijdens de uitstelperiode moeten toepassen, in het communicatiepakket worden opgenomen en door de EBA nader worden gespecificeerd om te zorgen voor consistentie en harmonisatie bij de uitvoering door alle banken.

De voorbereiding van de gedelegeerde handeling omvatte verschillende uitwisselingen met belanghebbenden die rechtstreeks door het uitstel worden getroffen. Het gaat hierbij onder meer om de EBA, de ECB/het GTM, de lidstaten en brancheorganisaties. De deskundigengroep banken, betalingen en verzekeringen (EGBPI) is tweemaal geraadpleegd, namelijk op 16 oktober 2025 vóór de openbare raadpleging en op 25 maart 2025 over het ontwerp van gedelegeerde handeling.

2. JURIDISCHE ASPECTEN VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

Bij deze gedelegeerde handeling worden tijdelijke gerichte wijzigingen van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico ingevoerd. De wijzigingen hebben betrekking op zowel de alternatieve internemodellenbenadering als de standaardbenaderingen. Daarnaast wordt bij deze gedelegeerde handeling een algemene vermenigvuldigingsfactor voor de eigenvermogensvereisten voor marktrisico geïntroduceerd.

De “profit-and-loss attribution”-toets (P&L-toeschrijvingstoets) is een van de vereisten waaraan een bank moet voldoen om haar interne modellen te mogen gebruiken om de eigenvermogensvereisten voor marktrisico te berekenen. Uit recente ervaring is gebleken dat het voor instellingen moeilijk is om met succes aan de toets te voldoen, hoewel de tekortkomingen niet noodzakelijkerwijs verband houden met tekortkomingen van het model. In andere rechtsgebieden wordt deze kwestie ook aangepakt bij de uitvoering van de FRTB. Daarom moet de P&L-toeschrijvingstoets gedurende een periode van drie jaar als monitoringinstrument worden gebruikt en mag hij geen rechtstreeks effect hebben op de eigenvermogensvereisten.

De niet-modelleerbare risicofactoren (NMRF) worden beschouwd als een belangrijke belemmering voor de ontwikkeling van interne modellen voor marktrisico. Verschillende rechtsgebieden hebben ervoor gekozen het kader met bepaalde wijzigingen uit te voeren of toe te passen. De maatregel in de gedelegeerde handeling heeft tot doel het NMRF-kader operationeler te maken door het aantal waarnemingen te verminderen dat nodig is om een risicofactor als modelleerbaar te beschouwen.

Een van de criteria om een risicofactor als modelleerbaar te beschouwen, is dat de instelling gedurende een waarnemingsperiode van twaalf maanden een bepaald aantal controleerbare prijzen voor die risicofactor moet hebben vastgesteld. Andere rechtsgebieden houden rekening met de specifieke gevallen van recentelijk gecreëerde of uitgegeven risicofactoren met een beperkte tijdreeks van minder dan twaalf maanden, en staan toe dat deze factoren in de internemodellenbenadering worden geïntegreerd voordat een volledige periode van twaalf maanden is verstreken. Om problemen met het gelijke speelveld bij de uitvoering in de EU te voorkomen, wordt bij de gedelegeerde handeling derhalve een pro-rataverdeling

geïntroduceerd van de gegevensvereisten voor de beoordelingstoets van risicofactoren (Risk Factor Eligibility Test – RFET), in verhouding tot de periode sinds de creatie/uitgifte van een risicofactor.

In het wanbetalingsrisicovereiste voor interne modellen wordt de kans op wanbetaling van overheidsemitenten vermenigvuldigd met 0, teneinde de behandeling van het wanbetalingsrisico voor overheidsemitenten in het kader van de internemodellenbenadering af te stemmen op hun behandeling in het kader van de standaardbenadering en de behandeling van blootstellingen aan staatschulden in andere rechtsgebieden inhoudelijk op elkaar af te stemmen.

Als maatregel voor operationele verlichting krijgen banken de mogelijkheid om de berekeningsfrequentie voor de alternatieve internemodellenbenadering te verlagen van dagelijks naar wekelijks. Dit biedt flexibiliteit aan instellingen, die voor deze maatregel ter verlichting van de lasten kunnen kiezen indien deze in overeenstemming is met hun risicobeheer.

Het kader voor instellingen voor collectieve belegging (icb's) — d.w.z. posities in fondsen — wordt operationeler gemaakt en houdt meer rekening met overwegingen in verband met een gelijk speelveld, zowel in het kader van de alternatieve internemodellenbenadering als in het kader van de alternatieve standaardbenadering. Met name twee aspecten van de doorkijkmethode worden vereenvoudigd. Ten eerste is de frequentie ervan verlaagd, waardoor instellingen deze elk kwartaal kunnen uitvoeren in plaats van elke week (in het kader van de alternatieve internemodellenbenadering) of elke maand (in het kader van de alternatieve standaardbenadering). Ten tweede is een gedeeltelijke doorkijkbenadering toegestaan, waarbij instellingen die methode mogen gebruiken, mits zij zicht hebben op ten minste 50 % van de onderliggende blootstellingen van de icb. Daarnaast zijn in het kader van de alternatieve internemodellenbenadering alternatieve modelleringstechnieken toegestaan met toestemming van de toezichthouder. Tot slot wordt verduidelijkt dat de behandeling van vegagevoeligheid in de alternatieve standaardbenadering niet onderhevig is aan splitsing.

Ook wordt een geleidelijke invoering van de eigenvermogensvereisten voor specifieke instrumenten in het kader van de opslagfactor voor restrisico ingevoerd. De maatregel neutraliseert de opslagfactor voor restrisico voor specifieke instrumenten (d.w.z. instrumenten met toekomstige gerealiseerde volatiliteit als onderliggende waarde, de “Bermuda-opties” die op meerdere vooraf bepaalde datums kunnen worden uitgeoefend en de spreadopties met een vastelooptijdswap). Andere rechtsgebieden hebben ook soortgelijke maatregelen genomen met betrekking tot de opslagfactor voor restrisico.

Wat de berekening van het wanbetalingsrisicovereiste in het kader van de alternatieve standaardbenadering betreft, wordt de inaanmerkingneming van veelgebruikte afdekkingstechnieken (hedging) vereenvoudigd, wat de FRTB-toepassingen in andere rechtsgebieden weerspiegelt. Instellingen mogen in het wanbetalingsrisicovereiste rekening houden met problemen met looptijdverschillen en de afdekkingsrelatie voor aandelenderivaten en monetaire instrumenten in aanmerking nemen.

Bij de berekening van eigenvermogensvereisten voor blootstellingen aan vergunningen in het kader van het EU-emissiehandelssysteem (ETS) wordt een hogere correlatiecoëfficiënt erkend, in overeenstemming met kwantitatief onderzoek en kwantitatieve analyses. De stijging van de correlatiecoëfficiënt zorgt voor een verlaging van de totale kapitaalvereisten.

Om onzekerheden bij de uitvoering van de FRTB door andere rechtsgebieden te beperken, wordt een vermenigvuldigingsfactor van 0,9 ingevoerd, die gericht is op de berekeningsresultaten van de vereenvoudigde standaardbenadering en de op gevoeligheden

gebaseerde methode van de alternatieve standaardbenadering (de belangrijkste component ervan).

In het kader van de alternatieve standaardbenadering worden de vereisten voor de alternatieve correlatiehandelsportefeuille nauwer afgestemd op de risicobeheerpraktijken van instellingen en op de uitvoering van de FRTB door andere rechtsgebieden. Daarom is de splitsing van posities in de bestanddelen van een index toegestaan.

Banken met zeer weinig handelsactiviteit die de alternatieve standaardbenadering zouden moeten toepassen omdat zij boven de drempel van artikel 325 bis, lid 1, VKV uitkomen vanwege hun blootstellingen in de niet-handelsportefeuille aan wisselkoers- en grondstoffenrisicofactoren, moeten in plaats daarvan de vereenvoudigde standaardbenadering kunnen gebruiken. Dit is in overeenstemming met de maatregelen die in andere rechtsgebieden zijn ingevoerd, brengt gerichte operationele verlichting voor die banken met zich mee en weerspiegelt de evenredigheidsoverwegingen in het initiatief.

Ten slotte wordt een algemene vermenigvuldigingsfactor ter compensatie van kapitaalverhogingen ingevoerd: de vermenigvuldigingsfactor is een belangrijke maatregel voor het handhaven van een gelijk speelveld bij marktrisicoactiviteiten. De vermenigvuldigingsfactor is facultatief en beperkt tot banken die in het kader van de FRTB met een kapitaalverhoging te maken zouden krijgen. De vermenigvuldigingsfactor is bankspecifiek en wordt om de drie maanden herijkt op basis van de benaderingen en de scheidingslijn tussen de handelsportefeuille en de niet-handelsportefeuille die de banken momenteel toepassen voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten voor marktrisico.

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 4.6.2026

tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft tijdelijke gerichte maatregelen voor operationele verlichting en gerichte vermenigvuldigingsfactoren voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico van een instelling

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012¹, en met name artikel 461 bis, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de ²Raad is Verordening (EU) nr. 575/2013 gewijzigd, onder meer om als rapportagevereiste in die verordening de “Fundamental Review of the Trading Book”-normen (FRTB) op te nemen, een uitgebreide reeks eigenvermogensvereisten voor blootstellingen aan marktrisico die door het Bazels Comité voor banktoezicht (BCBS) is ontwikkeld. Bij Verordening (EU) 2024/1623 van het Europees Parlement en de Raad³ is Verordening (EU) nr. 575/2013 nogmaals gewijzigd, onder meer om de FRTB-normen om te zetten in bindende vereisten voor de berekening van eigenvermogensvereisten voor marktrisico.
- (2) Gezien het zeer concurrerende karakter van internationale handelsactiviteiten werden de FRTB-normen vastgesteld op basis van de premisse dat de toepassing ervan in alle rechtsgebieden, zowel qua inhoud als qua termijnen, zou zorgen voor een wereldwijd gelijk speelveld voor de handelsactiviteiten van instellingen. Uit de monitoring van de uitvoering van de FRTB-normen in andere bij het BCBS aangesloten rechtsgebieden, en meer bepaald in die rechtsgebieden met een groot aantal internationaal actieve banken, blijkt dat er vertragingen zijn en dat er op punten wordt afgeweken van de internationale normen, waardoor een aanzienlijk risico bestaat op verstoringen van het

¹ PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

² Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de hefboomratio, de nettostabielefinancieringsratio, vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, tegenpartijkredietrisico, marktrisico, blootstellingen aan centrale tegenpartijen, blootstellingen aan instellingen voor collectieve belegging, grote blootstellingen, rapportage- en openbaarmakingsvereisten, en van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

³ Verordening (EU) 2024/1623 van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 2024 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft vereisten inzake kredietrisico, risico van aanpassing van de kredietwaardering, operationeel risico, marktrisico en de output floor (PB L, 2024/1623, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1623/oj>).

internationale gelijke speelveld. Om dat risico aan te pakken en meer informatie te verzamelen over de tijdschema's voor de uitvoering en de feitelijke regels van andere rechtsgebieden, heeft de Commissie tweemaal gebruikgemaakt van de bevoegdheid van artikel 461 bis, lid 2, punt b), van Verordening (EU) nr. 575/2013 om gedelegeerde handelingen⁴ vast te stellen teneinde de toepassing van de FRTB-normen voor de berekening van eigenvermogensvereisten voor marktrisico in de Unie uit te stellen tot en met 1 januari 2027.

- (3) De afgelopen maanden is uit de monitoring van de uitvoering van de FRTB-normen gebleken dat, hoewel de meeste rechtsgebieden inderdaad vooruitgang hebben geboekt met de uitvoering van die normen, er onzekerheid blijft bestaan over de uitvoeringstermijnen en over de definitieve regels in rechtsgebieden met veel internationaal actieve kredietinstellingen. Om aanzienlijke concurrentienadelen voor kredietinstellingen in de Unie bij hun handelsactiviteiten te voorkomen, moet het prudentiële kader voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico tijdelijk voor drie jaar worden gewijzigd. De gerichte wijzigingen moeten betrekking hebben op specifieke aspecten van het prudentiële kader waarbij afwijkingen in andere rechtsgebieden zijn vastgesteld of uiterst waarschijnlijk zijn.
- (4) Om kredietinstellingen zekerheid en stabiliteit op het gebied van de regelgeving met betrekking tot het marktrisicokader te bieden dat zij voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten moeten gebruiken, moet de duur van de verlichtingsmaatregelen drie jaar bedragen, d.w.z. tot en met 31 december 2029, de maximumperiode die is gespecificeerd in de bevoegdheid die bij artikel 461 bis, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 is verleend.
- (5) In overeenstemming met de Bazelse normen moeten kredietinstellingen op grond van artikel 325 terquingages, lid 2, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013, om toestemming te krijgen voor het gebruik van de alternatieve internemodellenbenadering (AIMA) voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten voor marktrisico, de in artikel 325 sexages van die verordening vastgestelde P&L-toeschrijvingstoets doorlopend uitvoeren en met succes doorgeven op het niveau van elke tradingafdeling die onder het toepassingsgebied van hun AIMA-toestemming valt. Voor tradingafdelingen die de toets niet doorstaan, moeten kredietinstellingen de eigenvermogensvereisten voor marktrisico berekenen volgens de alternatieve standaardbenadering. Uit recente ervaring is gebleken dat het voor verschillende tradingafdelingen moeilijk is om de toets met succes te doorstaan, zelfs wanneer de tekortkomingen niet noodzakelijkerwijs verband houden met tekortkomingen van het model. Als gevolg daarvan hebben andere rechtsgebieden de P&L-toeschrijvingstoets, althans tijdelijk, op niet-bindende wijze ingevoerd, uitsluitend als monitoringinstrument. Om tegemoet te komen aan de bezorgdheid over het gelijke speelveld met die rechtsgebieden, moet de uitvoering in de Unie banken ook in staat stellen de P&L-toeschrijvingstoets gedurende de periode van drie jaar alleen voor monitoringdoeleinden te berekenen, en moet worden gespecificeerd dat de

⁴ Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/2795 van de Commissie van 24 juli 2024 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de datum van toepassing van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico (PB L, 2024/2795, 31.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/2795/oj) en Gedelegeerde Verordening (EU) 2025/1496 van de Commissie van 12 juni 2025 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de datum van toepassing van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico (PB L, 2025/1496, 19.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/1496/oj).

P&L-toeschrijvingstoets gedurende die periode geen rechtstreekse gevolgen heeft voor de eigenvermogensvereisten.

- (6) De FRTB-normen bevatten duidelijke en strenge vereisten voor niet-modelleerbare risicofactoren (NMRF's) die in het Unierecht zijn ingevoerd door middel van wetgevingshandelingen en gedelegeerde en uitvoeringshandelingen van de Commissie. Als gevolg van een zeer beperkte wereldwijde invoering van interne modellen voor marktrisico tot dusver en aanzienlijke vertragingen bij de uitvoering van de FRTB door belangrijke rechtsgebieden, blijft de ontwikkeling van gegevensoplossingen van derde-verkopers, die kredietinstellingen in staat zouden stellen een kleiner aantal van hun risicofactoren als NMRF's te classificeren, beperkt. Dit heeft een aanzienlijk effect op de eigenvermogensvereisten, wat aanleiding geeft tot bezorgdheid over het feit dat de bijdrage van NMRF's aan de totale eigenvermogensvereisten die met behulp van interne modellen zijn berekend, groter is dan oorspronkelijk verwacht. Over het algemeen beschouwen instellingen het NMRF-kader als een belangrijke belemmering voor de ontwikkeling van interne modellen voor marktrisico. In het licht van die overwegingen hebben andere belangrijke rechtsgebieden hun NMRF-kader vereenvoudigd door toe te staan dat meer risicofactoren als modelleerbaar worden geactiveerd in het kader van de "expected shortfall"-maatstaf. Om wereldwijd een gelijk speelveld te behouden en de uitvoering van het NMRF-kader te vergemakkelijken, moeten de voorwaarden voor het aantal verifieerbare-prijswaarnemingen dat nodig is om een risicofactor als modelleerbaar te beschouwen en dus te kapitaliseren volgens de "expected shortfall"-berekening, worden gewijzigd.
- (7) Overeenkomstig de Bazelse normen is een van de criteria van artikel 1, lid 1, en artikel 4, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2060 van de Commissie⁵ voor de modelleerbaarheid van een risicofactor dat de betrokken instelling gedurende een waarnemingsperiode van twaalf maanden een bepaald aantal controleerbare prijzen voor die risicofactor heeft geïdentificeerd. Dat vereiste is problematisch voor recent uitgegeven instrumenten, waaronder nieuw uitgegeven obligaties, nieuwe referentierentevoeten of grondstoffen, omdat het betekent dat de risicofactoren voor die posities gedurende de twaalf maanden na de uitgifte ervan mogelijk niet voldoen aan de beoordelingstoets van risicofactoren, ongeacht de liquiditeit van die posities. Om de operationele lasten voor instellingen te verlichten en te zorgen voor een gelijk speelveld met kredietinstellingen uit andere rechtsgebieden, moet het kredietinstellingen worden toegestaan het aantal waarnemingen van reële prijzen dat voor modelleerbaarheidsdoeleinden voor die nieuwe risicofactoren vereist is, pro rata te bepalen tot één jaar nadat die nieuwe instrumenten voor het eerst op de markt worden verhandeld.
- (8) Een van de bijzondere vereisten voor het interne wanbetalingsrisicomodel als bedoeld in artikel 325 novosexagies van Verordening (EU) nr. 575/2013 is dat voor de ramingen van de kansen op wanbetaling van een kredietinstelling een ondergrens geldt van de in lid 5, punt a), van dat artikel vastgestelde percentages. Bijgevolg zouden

⁵ Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2060 van de Commissie van 14 juni 2022 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen tot vaststelling van de criteria voor het beoordelen van de modelleerbaarheid van risicofactoren in de internemodellenbenadering (IMA) en tot vaststelling van de frequentie van die beoordeling op grond van artikel 325 octoquinquagies, lid 3, van die Verordening (PB L 276 van 26.10.2022, blz. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2060/oj).

voor specifieke uitgevende instellingen of debiteuren die in het kader van de alternatieve standaardbenadering geen eigenvermogensvereisten voor het wanbetalingsrisico aantrekken, de eigenvermogensvereisten voor het wanbetalingsrisico in het kader van de alternatieve internemodellenbenadering hoger zijn dan in het kader van de alternatieve standaardbenadering. Dat is met name het geval voor centrale overheden en uitgevende centrale banken met een hoge rating. Verschillende rechtsgebieden zijn van de Bazelse normen afgeweken door banken in het kader van de internemodellenbenadering toe te staan blootstellingen met betrekking tot die uitgevende instellingen op dezelfde wijze te behandelen als waarop die blootstellingen zouden worden behandeld in het kader van de alternatieve standaardbenadering (d.w.z. geen eigenvermogensvereisten voor het wanbetalingsrisico). Om te zorgen voor consistentie tussen de benaderingen en om een gelijk speelveld met die rechtsgebieden te behouden, moeten kredietinstellingen in de Unie derhalve ook profiteren van een soortgelijke maatregel. Dat moet worden bereikt door een vermenigvuldigingsfactor gelijk aan 0 toe te passen op de kans op wanbetaling van uitgevende instellingen/debiteuren die in het kader van de alternatieve standaardbenadering een risicogewicht van 0 % krijgen, waardoor het desbetreffende kapitaalvereiste voor blootstellingen met betrekking tot die uitgevende instellingen/debiteuren teniet wordt gedaan.

- (9) Kredietinstellingen die toestemming hebben gekregen voor het gebruik van de alternatieve internemodellenbenadering voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten, kunnen het operationeel moeilijk vinden om dagelijkse berekeningen van de “expected shortfall”-risicomaatstaf en van de stressscenariorisicomaatstaf uit te voeren overeenkomstig artikel 325 quaterquinquages, lid 1, van Verordening (EU) nr. 2013/575. Met name dagelijkse berekeningen vereisen een rekeninspanning en leggen vereisten op inzake de tijdigheid van operationele en governanceprocessen. Daarom moet het kredietinstellingen tijdelijk worden toegestaan de waarden van de wettelijke “expected shortfall”-risicomaatstaf en de stressscenariorisicomaatstaf wekelijks in plaats van dagelijks te berekenen en openbaar te maken. Dat zou kredietinstellingen in de Unie in staat stellen een gelijk speelveld te handhaven met banken uit andere rechtsgebieden die pas op een latere datum de alternatieve internemodellenbenadering hoeven te gebruiken.
- (10) Artikel 325 unsexages, lid 1, punt i), en artikel 325 undecies van Verordening (EU) nr. 575/2013 bevatten specifieke voorwaarden voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor blootstellingen met betrekking tot instellingen voor collectieve belegging (“icb’s”), zowel in het kader van de alternatieve standaardbenadering als in het kader van de alternatieve internemodellenbenadering. Om een overmatig conservatieve behandeling te voorkomen, moeten kredietinstellingen periodiek alle componenten van de icb die aan de grondslag liggen van de blootstelling kunnen doornemen en de eigenvermogensvereisten voor de icb-blootstelling kunnen berekenen alsof zij direct worden blootgesteld aan componenten van de icb. Het vermogen van de banken om de doorkijkbenadering toe te passen, is afhankelijk van de beschikbaarheid van de gegevens over de samenstelling van de icb op de doorkijkdatum, wat tot dusver zeer lastig is gebleken omdat icb-beheerders, uit vertrouwelijkheidsoverwegingen, weinig stimulansen hebben om gedetailleerde informatie over de samenstelling van de icb te verstrekken. Als gevolg daarvan zijn kredietinstellingen vaak niet in staat de doorkijkmethode te gebruiken in het kader van een van de benaderingen en zouden zij vaak moeten terugvallen op een conservatieve behandeling. Andere belangrijke rechtsgebieden hebben daarom wijzigingen voorgesteld in de behandeling van de icb-blootstellingen in het kader van zowel de

gestandaardiseerde FRTB-benadering als de internemodellenbenadering. Om verstoringen van het gelijke speelveld en onevenredige operationele lasten voor het gebruik van de doorkijkbenadering te voorkomen, is het derhalve noodzakelijk om, in overeenstemming met andere rechtsgebieden, instellingen de flexibiliteit te bieden om een gedeeltelijke doorkijkbenadering toe te passen en daartoe een minimumdrempel voor die gedeeltelijke doorkijkbenadering te specificeren, waarbij die instellingen worden verplicht een conservatievere behandeling te hanteren voor het icb-deel waarvoor de doorkijkbenadering niet mogelijk is. De opzet van die minimumdrempel moet worden gespecificeerd ten opzichte van de marktwaarde van de blootstelling, om eenvoudig mogelijk te maken. Indien de marktwaarde van de blootstelling niet geschikt is voor specifieke icb-blootstellingen, zoals die met een hoge hefboomfinanciering, moeten kredietinstellingen dit ten genoegen van hun bevoegde autoriteiten tot uiting brengen in hun doorkijkbenadering. Een lagere doorkijkfrequentie moet ook worden gespecificeerd. Bovendien moet het kredietinstellingen in het kader van de alternatieve internemodellenbenadering worden toegestaan alternatieve methoden voor de doorkijkbenadering te gebruiken, mits hun bevoegde autoriteiten daarmee instemmen. Voor icb-blootstellingen die aan vegarisico onderhevig zijn, is de uitvoering van de doorkijkbenadering complex en niet afgestemd op de wijze waarop kredietinstellingen die posities beheren, aangezien vegagevoeligheden niet additief zijn en niet eenvoudig kunnen worden gesplitst. In de bepalingen van de VKV is echter voorgeschreven dat kredietinstellingen dezelfde benadering gebruiken voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico voor alle risicofactoren van dezelfde icb-blootstelling. Daarom moet een kredietinstelling die voor een dergelijke icb-positie de doorkijkbenadering gebruikt om de kapitaalvereisten voor haar deltarisicofactor te berekenen, de doorkijkbenadering gebruiken voor de kapitaalvereisten voor de vegarisicofactor. Om de operationele lasten van instellingen te verlichten, moet het dergelijke kredietinstellingen worden toegestaan een alternatieve benadering te gebruiken voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor de vegarisicofactor van een icb-blootstelling, ongeacht de benadering die wordt gebruikt voor het kapitaliseren van andere soorten risico's die aan die blootstelling verbonden zijn.

- (11) De opslagfactor voor restrisico (RRAO) bepaalt een aanvullend kapitaalvereiste voor risico's die niet reeds door de andere componenten van de alternatieve standaardbenadering worden ondervangen. Aangezien het RRAO-vereiste wordt berekend op basis van de notionele waarde van een instrument, ongeacht het risico ervan, en afdekking alleen in aanmerking wordt genomen in gevallen waarin het gedekte instrument en het afdekkingsinstrument perfect overeenstemmen, kunnen er gevallen zijn waarin de eigenvermogensvereisten voor de RRAO niet zijn afgestemd op het werkelijke restrisico op het niveau van de tradingafdeling. Om onevenredige kapitaalvereisten te vermijden voor instrumenten met restrisico's die kredietinstellingen mogelijk grotendeels op de markt kunnen dekken, en om het gelijke speelveld te behouden ten opzichte van andere rechtsgebieden die specifieke maatregelen met betrekking tot de RRAO hebben uitgevoerd of zullen uitvoeren, moet worden bepaald dat vermenigvuldigingsfactoren moeten worden toegepast op de RRAO-kapitaalvereisten voor instrumenten met toekomstige gerealiseerde volatiliteit als onderliggende waarde, die opties zijn die op een eindig aantal datums kunnen worden uitgeoefend, of die opties zijn op het verschil tussen twee in dezelfde valuta luidende vaste rentes bij looptijdswaps, indien voor die instrumenten alleen om die redenen een RRAO-vereiste wordt gevraagd.

- (12) Het eigenvermogensvereiste voor het wanbetalingsrisico in het kader van de alternatieve standaardbenadering geeft het wanbetalingsrisico weer van uitgevende instellingen en debiteuren van blootstellingen die aan marktrisico onderhevig zijn, over een tijdshorizon van één jaar. Dekkingen worden opgenomen voor blootstellingen met betrekking tot dezelfde uitgevende instelling of debiteur waarvoor specifieke voorwaarden gelden, waaronder looptijdverschillen tussen verschillende posities. Sommige van die voorwaarden bieden niet de mogelijkheid de economische afdekking tussen een aandenderivaat en een kaspositie van dezelfde onderliggende waarde op te nemen, wat in de praktijk een veelgebruikte risicobeheerbenadering is. Om afdekking te stimuleren en afstemming op soortgelijke maatregelen in andere rechtsgebieden te waarborgen, moet dat soort economische afdekking in aanmerking worden genomen bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico in het kader van de alternatieve standaardbenadering.
- (13) Bij Verordening (EU) 2024/1623 is in de alternatieve standaardbenadering een specifiek risicogewicht ingevoerd voor blootstellingen aan de handel in koolstofemissierechten in het kader van het EU-emissiehandelssysteem (EU-ETS), gerechtvaardigd door de stabiliteit en de beperkte volatiliteit van de markt voor koolstofemissierechten van de Unie in de afgelopen jaren en de daarmee verband houdende prijzen voor koolstofkredieten. Uit daaropvolgende kwantitatieve analyse is gebleken dat, naast het lagere risicogewicht, een correlatieparameter die voor de aggregatie van de blootstellingen in het kader van de handel in koolstofemissierechten wordt gebruikt, ook op een andere waarde moet worden vastgesteld, wat zou leiden tot lagere eigenvermogensvereisten voor die specifieke blootstellingen. Voorts wijzen uitwisselingen tussen banken en toezichthouders uit andere rechtsgebieden, met inbegrip van lopende raadplegingsprocessen, erop dat soortgelijke maatregelen kunnen worden genomen bij de definitieve uitvoering door die rechtsgebieden. Daarom moet worden bepaald dat de correlatieparameter tot en met 31 december 2029 moet worden gewijzigd door middel van een vermenigvuldigingsfactor tot een passende waarde, in het licht van het bestaande bewijsmateriaal.
- (14) De vertraging bij de uitvoering van de Basel III-regels in rechtsgebieden met internationaal actieve banken leidt tot tijdelijke verstoringen van het gelijke speelveld, ook als gevolg van de output floor die sinds 1 januari 2025 in de Unie van toepassing is. Om die verstoringen te beperken en een soepele overgang te waarborgen, moeten kredietinstellingen tijdelijk profiteren van een gerichte en beperkte geleidelijke invoering van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico in het kader van de alternatieve standaardbenadering. Kredietinstellingen die de vereenvoudigde standaardbenadering toepassen, moeten eveneens profiteren van de geleidelijke invoering.
- (15) Overeenkomstig de Bazelse normen wordt in artikel 325 decies, lid 1, punten a) en b), van Verordening (EU) nr. 575/2013 voorgeschreven dat kredietinstellingen voor posities in indices die in de alternatieve correlatiehandelsportefeuille (AHP) zijn opgenomen, één gevoeligheid voor de index berekenen en verbiedt het de splitsing van een ACTP-indexpositie in lagere samenstellende risicofactoren (d.w.z. singlenameposities) en de daaropvolgende verrekening van die risicofactoren met dezelfde risicofactoren van hetzelfde samenstellende deel van singlename-instrumenten. Die vereisten leiden tot een discrepantie tussen de benadering die kredietinstellingen hanteren voor het risicobeheer van die blootstellingen en de berekening van de eigenvermogensvereisten, wat leidt tot extra operationele complexiteit en een verhoging van de eigenvermogensvereisten. Om die redenen heeft

één belangrijk rechtsgebied met banken die zeer actief zijn op het gebied van de ACTP-handel ervoor gekozen banken toe te staan ACTP-indexblootstellingen op te splitsen. Om het gelijke speelveld te behouden, moeten kredietinstellingen tijdelijk de flexibiliteit krijgen om een splitsingsbenadering toe te passen en hun lagere samenstellende blootstellingen aan dezelfde risicofactoren te verrekenen.

- (16) De uitvoering van de FRTB-normen introduceert risicogevoeligere en complexere methoden die onnodig kunnen zijn voor instellingen met beperkte handelsactiviteiten. Dat is met name het geval voor kleine instellingen die in aanmerking komen voor de afwijking voor beperkte handelsportefeuilleactiviteiten op grond van artikel 94 van Verordening (EU) nr. 575/2013, maar de in artikel 325 bis van die verordening vastgestelde drempels overschrijden als gevolg van wisselkoers- of grondstoffenrisico dat voortvloeit uit posities in de niet-handelsportefeuille. Om onevenredige uitvoeringskosten en operationele complexiteit voor dergelijke kredietinstellingen in de Unie te voorkomen, moeten kredietinstellingen in de Unie met kleine handelsportefeuilles, aangezien andere belangrijke rechtsgebieden soortgelijke maatregelen hebben getroffen of de eigenvermogensvereisten voor marktrisico niet toepassen op banken met beperkte handelsportefeuilleactiviteiten, de vereenvoudigde standaardbenadering kunnen gebruiken voor hun niet-handelsportefeuilleposities waaraan wisselkoers- en grondstoffenrisico's verbonden zijn.
- (17) Vertragingen bij de uitvoering van het nieuwe marktrisicokader in rechtsgebieden met internationaal actieve banken betekenen dat kredietinstellingen in de Unie met complexere handelsactiviteiten en portefeuilles te maken zouden krijgen met een ongelijk speelveld indien de uitvoering van de Basel III-normen in andere rechtsgebieden zou worden uitgesteld tot na 1 januari 2027 of de vereisten flexibeler zouden worden uitgevoerd. Uit de monitoring van de uitvoering van de Basel III-normen in andere belangrijke rechtsgebieden is gebleken dat het zeer onwaarschijnlijk is dat grote banken van buiten de Unie de FRTB-regels vanaf 1 januari 2027 in hun rechtsgebied van herkomst zouden moeten toepassen. Om er tegelijkertijd voor te zorgen dat specifieke aspecten van het nieuwe marktrisicokader, met name met betrekking tot de alternatieve internemodellenbenadering, niet buitensporig complex of te conservatief zijn en derhalve niet leiden tot ongerechtvaardigde operationele complexiteit of bovenmaatse kapitaalvereisten, moeten die specifieke aspecten opnieuw worden beoordeeld (en mogelijk worden herijkt). In dat verband, en om potentiële concurrentienadelen te beperken die negatieve gevolgen zouden hebben voor het concurrentievermogen van de banksector van de Unie op dat gebied en voor de financiering van de economie van de Unie, moet het kredietinstellingen die negatieve gevolgen ondervinden van de uitvoering van de nieuwe regels inzake marktrisico, na toepassing van de gerichte wijzigingen die bij deze verordening worden ingevoerd, worden toegestaan dat kapitaaleffect te beperken voor de looptijd van drie jaar van deze verordening.
- (18) Samen moeten de voorgestelde tijdelijke maatregelen veel — maar niet alle — verschillen in het gelijke speelveld tussen de belangrijkste rechtsgebieden aanpakken. Om tijdens de overgangperiode een gelijk speelveld te behouden totdat belangrijkste rechtsgebieden de FRTB-normen voltooien en uitvoeren, moet het kredietinstellingen die negatieve gevolgen ondervinden van de FRTB-regels worden toegestaan het effect van die regels op hun kapitaalvereisten te beperken door voor de looptijd van drie jaar van deze gedelegeerde verordening een vermenigvuldigingsfactor van ten hoogste 1 op die kapitaalvereisten toe te passen. Aangezien die kredietinstellingen in verschillende mate door het nieuwe kader worden getroffen, moet de herijking van de

vermenigvuldigingsfactor bankspecifiek zijn. Aangezien kredietinstellingen de vermenigvuldigingsfactor tot en met 31 december 2029 zouden toepassen, moeten zij de vermenigvuldigingsfactor bovendien periodiek kunnen herijken tot een betrouwbare benchmark om rekening te houden met veranderingen in hun portefeuilles en in de marktomstandigheden. Daarom is het noodzakelijk een vermenigvuldigingsfactor in te voeren die het effect van de nieuwe regels verlaagt tot het niveau van de vorige uitvoering van Bazel 2.5. Om die precieze kalibratie van de vermenigvuldigingsfactor mogelijk te maken en buitensporige operationele complexiteit te voorkomen, met inbegrip van de toepassing van meerdere begrenzingsconcepten binnen dezelfde instelling en wijzigingen in de modellen die in het Bazel 2.5-kader worden gebruikt, is het noodzakelijk dat de vermenigvuldigingsfactor wordt berekend aan de hand van de scheidingslijn tussen de handelsportefeuille en de niet-handelsportefeuille in het kader van de toepassing van Bazel 2.5. Kredietinstellingen die hiervoor in aanmerking komen en die ervoor kiezen de vermenigvuldigingsfactor vanaf 1 januari 2027 toe te passen, moeten ook de keuze hebben om het gebruik ervan vóór het verstrijken van de periode van drie jaar stop te zetten, maar mogen het gebruik van de vermenigvuldigingsfactor later niet hervatten. Rapportage- en openbaarmakingsvereisten zijn essentiële instrumenten om toezicht en marktdiscipline mogelijk te maken. Daarom moeten kredietinstellingen die ervoor kiezen de vermenigvuldigingsfactor toe te passen, ook informatie over hun bindende eigenvermogensvereisten blijven rapporteren en openbaar maken overeenkomstig de toepassing van Bazel 2.5, met gebruikmaking van de desbetreffende bepalingen die zijn vastgelegd in de versie van de VKV die op 8 juli 2024 van kracht was.

- (19) Verordening (EU) nr. 575/2013 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (20) De bepalingen in deze verordening zijn van toepassing onverminderd de verplichtingen van banken uit hoofde van de VKV en de RKV om te zorgen voor adequate capaciteiten op het gebied van risicobeheer en gegevensaggregatie. Banken moeten samenwerken met hun toezichthouders om eventuele tekortkomingen op deze gebieden te verhelpen.
- (21) De in Verordening (EU) 2024/1623 vastgestelde vereisten inzake marktrisico worden van toepassing met ingang van 1 januari 2027. Om tegenstrijdige vereisten voor instellingen te voorkomen, is het derhalve noodzakelijk de datum van toepassing van deze verordening af te stemmen op die datum. Om onzekerheid onder marktdeelnemers en overheidsinstanties te voorkomen, moet deze verordening in werking treden op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013

In Verordening (EU) nr. 575/2013 worden de volgende artikelen 495 decies tot en met 495 tervicies ingevoegd:

“Artikel 495 decies

Overgangsbepalingen met betrekking tot de “profit-and-loss attribution”-toets in het kader van de alternatieve internemodellenbenadering voor marktrisico

1. In afwijking van artikel 325 terquingages, lid 2, punt d), mogen de instellingen tot en met 31 december 2029 de alternatieve internemodellenbenadering gebruiken om hun eigenvermogensvereisten voor marktrisico te berekenen voor tradingafdelingen die niet voldoen aan de in artikel 325 sexages vastgelegde vereisten.
2. Voor de toepassing van lid 1 houden de instellingen er, voor de tradingafdelingen die binnen het toepassingsgebied vallen, rekening mee dat de op basis van de risicometingsmodellen van de instellingen bepaalde theoretische veranderingen in de waarde van portefeuilles van die tradingafdelingen dicht genoeg in de buurt liggen van de op basis van de prijsmodellen van de instellingen bepaalde hypothetische veranderingen in de waarde van de portefeuilles van de tradingafdelingen.

Artikel 495 undecies

Overgangsmaatregel voor operationele verlichting met betrekking tot de eigenvermogensvereisten voor niet-modelleerbare risicofactoren

1. In afwijking van artikel 1, lid 1, en artikel 4, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2060 van de Commissie* en tot en met 31 december 2029, kunnen instellingen voor de toepassing van artikel 325 octoquingages van deze verordening een risicofactor als modelleerbaar beoordelen waarvoor de instelling gedurende de in artikel 1, leden 1 en 2, en artikel 4, leden 2 en 3, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2060 bedoelde waarnemingsperioden ten minste twee controleerbare prijzen heeft geïdentificeerd.
2. Instellingen wijzen aan de in lid 1 bedoelde risicofactoren een liquiditeitshorizon toe die gelijk is aan 250 gedeeld door het aantal overeenkomstig Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2060 geïdentificeerde controleerbare prijzen, afgerond op de dichtstbijzijnde langere liquiditeitshorizon als bedoeld in tabel 2 van artikel 325 septquingages van deze verordening.

De overeenkomstig de eerste alinea toegewezen liquiditeitshorizon is niet korter dan de liquiditeitshorizon die aan de risicofactor zou worden toegewezen indien het aantal verifieerbare prijzen toereikend zou zijn om de risicofactor als modelleerbaar te beoordelen overeenkomstig artikel 1, leden 1 en 2, en artikel 4, leden 2 en 3, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2060 van de Commissie.
3. Instellingen nemen in de in artikel 325 quinquingages bedoelde berekening alle risicofactoren op die overeenkomstig lid 1 als modelleerbaar worden beschouwd. Instellingen nemen andere niet-modelleerbare risicofactoren op in het toepassingsgebied van de in artikel 325 quatersexages bedoelde berekeningen.

* Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2060 van de Commissie van 14 juni 2022 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen tot vaststelling van de criteria voor het beoordelen van de modelleerbaarheid van risicofactoren in de internemodellenbenadering (IMA) en tot vaststelling van de frequentie van die beoordeling op grond van artikel 325 octoquingages, lid 3, van die Verordening

Artikel 495 duodecies

Overgangsbepalingen inzake de gegevensvereisten voor de beoordeling van de modelleerbaarheid van nieuwe uitgiften

In afwijking van artikel 1, lid 2, en artikel 4 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2060 en tot en met 31 december 2029, houden instellingen bij het beoordelen van de modelleerbaarheid van risicofactoren overeenkomstig artikel 325 octoquinquagies van deze verordening er rekening mee dat voor nieuwe risicofactoren van recent uitgegeven of nieuw gecreëerde instrumenten:

- (a) de in artikel 1, lid 1, en artikel 4 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/2060 van de Commissie bedoelde waarnemingsperiode begint op de dag waarop die instrumenten voor het eerst op de markt worden uitgegeven of verhandeld;
- (b) het minimumaantal controleerbare prijzen dat representatief is voor de risicofactor overeenkomstig die gedelegeerde verordening, pro rata wordt berekend tot twaalf maanden na die uitgifte of na die eerste handelsdatum.

Artikel 495 terdecies

Overgangsbepalingen inzake de eigenvermogensvereisten in het kader van het interne wanbetalingsrisicomodel

In afwijking van artikel 325 novosexagies, lid 5, punt a), en tot en met 31 december 2029, passen instellingen een vermenigvuldigingsfactor gelijk aan 0 toe op de ramingen van de kans op wanbetaling die worden gebruikt voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico in het kader van het interne wanbetalingsrisicomodel van deel drie, titel IV, hoofdstuk 1 ter, afdeling 3, voor alle uitgevende instellingen of debiteuren van wie de blootstellingen een risicogewicht van 0 % zouden krijgen bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico in het kader van de alternatieve standaardbenadering.

Artikel 495 quaterdecies

Overgangsbepalingen inzake de berekeningsfrequentie voor de alternatieve internemodellenbenadering

1. Tot en met 31 december 2029 kunnen instellingen die artikel 325 quaterquinquagies, lid 1, toepassen voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten voor marktrisico, ervoor kiezen de in artikel 325 quaterquinquagies, lid 1, punt b), bedoelde gemiddelde waarden over de voorgaande twaalf weken te berekenen in plaats van over de voorgaande zestig werkdagen.
2. Tot en met 31 december 2029 kunnen instellingen die moeten voldoen aan de openbaarmakingsvereisten van artikel 455, lid 2, punten a) en b), ervoor kiezen de in dat artikel bedoelde waarden openbaar te maken voor de voorgaande twaalf weken in plaats van voor de voorgaande zestig werkdagen.

Artikel 495 quindecies

Overgangsbepalingen inzake de eigenvermogensvereisten voor posities in icb's in het kader van de alternatieve internemodellenbenadering

1. In afwijking van artikel 325 unsexagies, lid 1, punt i), en tot en met 31 december 2029, kunnen instellingen de doorkijkbenadering toepassen voor:
 - (a) ten minste 50 % van alle onderliggende posities van de icb, gemeten naar marktwaarde;
 - (b) de onderliggende posities van de icb's op kwartaalbasis in plaats van op weekbasis.

Voor de toepassing van de eerste alinea, punt a), berekenen instellingen het eigenvermogensvereiste voor marktrisico voor alle resterende posities in die icb aan de hand van het risicogewicht van artikel 325 undecies, lid 1, punt b), i).

2. Bij het uitvoeren van de doorkijkbenadering als bedoeld in lid 1 zijn instellingen in staat risico's te monitoren die voortvloeien uit significante veranderingen in de samenstelling van de betrokken icb's tussen twee berekeningsdatums.
3. In afwijking van artikel 325 unsexagies, lid 1, punt i), mag een instelling een alternatieve modelleringsbenadering gebruiken voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico voor posities in icb's in het kader van de alternatieve internemodellenbenadering, mits haar bevoegde autoriteit daarmee instemt.

Artikel 495 sexdecies

Overgangsbepalingen inzake de eigenvermogensvereisten voor posities in icb's in het kader van de alternatieve standaardbenadering

1. In afwijking van artikel 325 undecies, lid 1, punt a), en tot en met 31 december 2029, kunnen instellingen de doorkijkbenadering toepassen voor:
 - (a) ten minste 50 % van de onderliggende posities in die icb's, gemeten naar marktwaarde;
 - (b) de onderliggende posities van de icb op kwartaalbasis in plaats van op maandbasis.

Voor de toepassing van de eerste alinea, punt a), berekenen instellingen het eigenvermogensvereiste voor marktrisico voor alle resterende posities in die icb's aan de hand van de benadering van artikel 325 undecies, lid 1, punt b), i).

2. In afwijking van artikel 325 undecies, leden 1 bis en 3, en tot en met 31 december 2029, mogen instellingen posities in icb's beschouwen als één aandelenpositie met een risicogewicht van 100 % voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten voor vegarisico, ongeacht andere benaderingen die worden gebruikt voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten voor andere risicofactoren voor dezelfde posities.

Artikel 495 septdecies

Overgangsbepalingen inzake de eigenvermogensvereisten voor de opslagfactor voor restrisico in het kader van de alternatieve standaardbenadering

In afwijking van artikel 325 duovicies en tot en met 31 december 2029, passen instellingen een vermenigvuldigingsfactor gelijk aan 0 toe op de overeenkomstig dat artikel berekende eigenvermogensvereisten voor restrisico's voor de volgende instrumenten:

- (a) instrumenten die de toekomstige gerealiseerde volatiliteit als onderliggende waarde beschouwen en die om andere redenen geen opslagfactor voor restrisico zouden aantrekken;
- (b) instrumenten die opties zijn die op een eindige reeks vooraf bepaalde datums kunnen worden uitgeoefend en die om andere redenen geen opslagfactor voor restrisico zouden aantrekken;
- (c) instrumenten die opties zijn op het verschil tussen twee in dezelfde valuta luidende vaste rentes bij vastelooptijdswaps en die om andere redenen geen opslagfactor voor restrisico zouden aantrekken.

Artikel 495 octodecies

Overgangsbepalingen voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsrisico in het kader van de alternatieve standaardbenadering

In afwijking van artikel 325 quinvicies, lid 4, en tot en met 31 december 2029, kunnen instellingen naar eigen goeddunken het volgende toewijzen:

- (a) op posities in aandelen in contanten die derivaatinstrumenten dekken, dezelfde looptijd als de looptijd van de derivaatinstrumenten die zij dekken;
- (b) een looptijd van drie maanden voor blootstellingen in de vorm van aandelenderivaten.

Artikel 495 novodecies

Overgangsbepalingen inzake de berekening van de eigenvermogensvereisten in het kader van de alternatieve standaardbenadering voor instrumenten die onderworpen zijn aan het risico van de koolstofhandel binnen het EU-ETS-systeem

In afwijking van artikel 325 septquadragies, lid 2, en tot en met 31 december 2029, delen instellingen de in dat artikel vastgestelde looptijdcorrelatieparameter voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten voor marktrisico in het kader van de alternatieve standaardbenadering voor instrumenten die onderworpen zijn aan het deltagrondstoffenrisico van de koolstofhandel binnen het EU-ETS-systeem, door 99,1 %.

Artikel 495 vicies

Overgangsbepalingen inzake de geleidelijke invoering van de eigenvermogensvereisten in het kader van de alternatieve standaardbenadering en de vereenvoudigde standaardbenadering

1. Tot en met 31 december 2029 passen instellingen een vermenigvuldigingsfactor 0,9 toe op het resultaat van de berekening van hun eigenvermogensvereisten voor

marktrisico volgens de op gevoeligheden gebaseerde methode overeenkomstig artikel 325 nonies, lid 4.

2. Tot en met 31 december 2029 passen instellingen een vermenigvuldigingsfactor 0,9 toe op het resultaat van de berekening van hun eigenvermogensvereisten voor marktrisico volgens de in artikel 325, lid 2, bedoelde vereenvoudigde standaardbenadering.

Artikel 495 unvicies

Overgangsbepalingen voor de behandeling van instrumenten in de ACH-portefeuille

In afwijking van artikel 325 decies, lid 1, punten a) en b), en tot en met 31 december 2029, kunnen instellingen ervoor kiezen de in dat artikel vastgelegde behandeling ook toe te passen op in de ACHP opgenomen posities.

Artikel 495 duovicies

Overgangsbepalingen met betrekking tot de afwijking voor instellingen met beperkte handelsportefeuilleactiviteiten

Tot en met 31 december 2029 mag een instelling die voor de in artikel 94 beschreven behandeling in aanmerking komt, de in artikel 325, lid 2, bedoelde benadering toepassen om haar eigenvermogensvereisten voor marktrisico van posities in de niet-handelsportefeuille waaraan een wisselkoers- of grondstoffenrisico verbonden is, te berekenen.

Artikel 495 tervicies

Overgangsbepalingen betreffende de toepassing van een vermenigvuldigingsfactor op eigenvermogensvereisten voor marktrisico

1. Tot en met 31 december 2029 kan een instelling ervoor kiezen op haar eigenvermogensvereisten voor marktrisico een vermenigvuldigingsfactor toe te passen die is berekend aan de hand van de benaderingen als bedoeld in artikel 325, lid 1, en vastgesteld in de artikelen 325 quater tot en met 325 duoquingages, de artikelen 325 terquingages tot en met 325 novosexages en de artikelen 326 tot en met 361, indien haar eigenvermogensvereisten voor marktrisico, berekend door toepassing van deze verordening in de versie die van kracht was op 9 juli 2024 en rekening houdend met de overgangsbepalingen als bedoeld in de artikelen 495 decies tot en met 495 unvicies vanaf 31 maart 2027, hoger zijn dan haar eigenvermogensvereisten voor marktrisico berekend door toepassing van deel drie, titel IV, van deze verordening in de versie die van kracht was op 8 juli 2024.
2. Een instelling past de vermenigvuldigingsfactor van lid 1 niet toe wanneer zij haar eigenvermogensvereisten voor marktrisico berekent door alleen de artikelen 326 tot en met 361 toe te passen.
3. Een instelling die ervoor kiest de in lid 1 vastgestelde behandeling toe te passen, stelt de bevoegde autoriteiten daarvan onverwijld in kennis en toont aan dat zij aan de vereisten van dat lid voldoet.
4. Een instelling die de in lid 1 vastgelegde behandeling toepast, kan deze behandeling te allen tijde stopzetten, mits zij haar bevoegde autoriteit daarvan in kennis heeft gesteld. Een instelling die deze behandeling niet langer toepast, past deze op een latere datum niet opnieuw toe.

5. Een instelling die ervoor kiest de in lid 1 bedoelde vermenigvuldigingsfactor te gebruiken, herijkt die vermenigvuldigingsfactor om de drie maanden als de verhouding tussen haar eigenvermogensvereisten voor marktrisico berekend door toepassing van deel drie, titel IV, van deze verordening in de versie die van kracht was op 8 juli 2024 en haar eigenvermogensvereisten voor marktrisico berekend door toepassing van deze verordening in de versie die van kracht was op 9 juli 2024, waarbij rekening wordt gehouden met de in de artikelen 495 decies tot en met 495 unvicies vastgestelde overgangsbehandelingen.
6. Een instelling die de in lid 1 vastgestelde vermenigvuldigingsfactor toepast, blijft ook informatie rapporteren over de eigenvermogensvereisten voor marktrisico die zijn berekend door toepassing van deel drie, titel IV, van deze verordening in de versie die van kracht was op 8 juli 2024.
7. Een instelling die de in lid 1 vastgestelde vermenigvuldigingsfactor toepast, maakt openbaar dat zij ervoor kiest de vermenigvuldigingsfactor toe te passen. Die instelling blijft ook voldoen aan de openbaarmakingsvereisten van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico als vastgesteld in deel acht van deze verordening in de versie die van kracht was op 8 juli 2024.
8. Voor de bepaling van haar eigenvermogensvereisten voor marktrisico berekend door toepassing van deze verordening in de versie die van kracht was op 9 juli 2024 overeenkomstig de leden 1 en 5, gebruikt een instelling de vereisten voor opname in de handelsportefeuille die zijn vastgelegd in artikel 104 van deze verordening in de versie die van kracht was op 8 juli 2024.”.

Artikel 2

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2027.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4.6.2026

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN